Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiểu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 4285 — SIX PAGES — NGÀY THỨ BA 10 JANVIER 1933. — NGÀY 15 (rằm) THÁNG CHẠP NĂM NHÂM-THÂN — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 26

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

GIÁ BÁO
Một năm........ 12$00
Sáu tháng........ 6.50
Ba tháng........ 3.50
Mỗi số........... 0.05

XIN LƯU Ý
Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v. Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Chữ dây thép đề: LUCTINH SAIGON
Dây thép nói: Số 203-Saigon

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN CỦA
CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 57. — SAIGON

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

Bề tinh dục, lấp mãi mà không đầy. Thành sầu khổ, phá mãi mà không tan.
KHUYẾN-GIỚI

VỀ VẤN ĐỀ GIÁO DỤC

L. S. T. — *Sau khi bài « Nên sửa mình trước, rồi sau mới dạy người », thì có một chuyện xảy ra in hệch như lời đăng trong báo. Một người đàn bà — chủ động trong việc bại hoại phong-hóa — gởi đơn đến quan Đốc-học chánh kêu nài. Quan chánh sở giáo-huấn M. Taboulet có đòi thầy giáo-viên nọ mà khuyên nhủ.........*

Vậy thì báo Lục-Tỉnh chúng tôi đối với vấn-đề phong-hóa cũng mang danh là hữu công. Vậy hôm nay, tiếp đăng bài nầy nữa, chúng tôi xin đăng lại lên báo, mong rằng cũng được quan chánh ti giáo-huấn Nam-kỳ để ý đến nữa.

Tòa-soạn.

Quan Chánh sở Giáo-huấn Nam-kỳ với phong-hóa Annam

Trong vườn trong đồng, các giáo-viên là chỗ nhắm của những người dân ở đấy. Mỗi một cách hành-động của thầy giáo là có người để mắt đến ngày. Nhưng thắp đuốc mà tìm những tay mô-phạm đúng đắn thiệt cũng là khó tâm lắm vậy.

Trước kia chúng tôi kêu xin quan Đốc-học Chánh Nam-kỳ là M. Taboulet vốn một nhà hiền từ mô-phạm đúng bực, cả thầy những ai là người Annam có học đều biết danh, xin ngài hãy trừng trị một cách xứng đáng những tay thừa hành công vụ của sở giáo-huấn mà làm những việc có hại đến phong-hóa nước nhà Annam chúng tôi. Điều ấy do ở công tâm chúng tôi mà ra vậy.

Nay mà còn phải nói đến một lần nữa, ấy vì thấy nhiều việc có quan-hệ đến tánh mạng con người. Chúng tôi tưởng — dầu cho không phải là một nhà mô-phạm như ông Taboulet — một người thường khi đi qua đường thấy một người toan quyên sinh tự vẫn, không biết tấm lòng của họ ra sao? Đành để cho người treo cổ lên cây, nhảy ùm xuống nước, hoặc uống chén thuốc độc hay không, mà chẳng ra tay ngăn cản, hoặc là khuyên lơn hơn thiệt? Tưởng chừng dầu cho ai tàn nhẫn đến đâu cũng động lòng thương xót cái sanh mạng con người. Phi những kẻ vô tri vô giác như sắt đá, như thú cầm mang cái thân mập mạp làm cái máy xay cơm, cái cây máng áo mới không biết thương người cũng có cái linh hồn cái hình thể mà thôi. Chớ ngoại ra ai lại không có mối từ tâm, dầu cho một kẻ trộm cướp kia mà còn chẳng đành ngồi ngó người vì cảnh ngộ phải quyên sanh tự vẫn!

Than ôi! Một người đàn bà yếu tánh chẳng may bị phải bả vinh hoa phú quí chóa mắt, đem hai chữ tiết-trinh giao phó cho con nhà mô-phạm, rồi ra phải bị tay Mã-giám-Sanh lường gạt Kiều-nhi, ngựa truy phong [illegible] vó, đến phải tức mình bực trí, không biết sống là vui, mượn chén thuốc độc hủy mình, hoặc sợi dây treo cổ thì tội nghiệp biết chừng nào. Ai trông đến mà không ra tay tế-độ. Vì chẳng chúng tôi có quyền lực như quan Chánh ti Giáo-huấn — nói thiệt — chúng tôi ra tay tế-độ ngay; không phải cho tiền cho bạc chi mà chúng tôi buộc những kẻ chủ-động phải tính cho ổn thỏa, bằng chẳng: pháp luật sẵn kia để trừng trị bọn giả tâm gạt gẫm gái quê cũng phải giựt mình mà chẳng dám thi hành cái thủ đoạn khả ố ra nữa. Chẳng những chận đường khả ố ấy mà còn làm cho yên tịnh trong lúc hành sự của các giáo chức nữa. Nếu không may mà mấy người đàn-bà bị gạt gẫm, suy chưa cạn nghĩ chưa cùng, bức tức đến đỗi họ đi tìm ngay đến chỗ học-đường làm rầy rà huyên náo thì có phải là một điều không tốt cho cả ti giáo-huấn hay chăng? Tưởng chừng họ dám làm lắm. Nếu tức trí, dầu cho trước công pháp kia họ còn chẳng ghê thay huống hồ gì chốn học-đường. Theo như chúng tôi biết, mà cũng có thể đoán chắc được, từ đây trở đi nếu có một hai « ca » như chúng tôi vừa kể trên; trước khi họ liều mình tự tử họ cũng lung tung một cấp mới nghe. Mà rồi đây có phải quan Chánh ti Giáo-huấn phải thất công hay chăng? Lại không chừng còn phải mang tiếng: con có cha, gà có chủ.

Chúng tôi tuy không ở trong ti giáo-huấn mặc lòng, nhưng vì tấm lòng nhơn ái, thấy sao nói vậy, biết cho múa riều sao qua mắt thợ, mà phận làm người biết phải nói, dầu đặng không cũng phỉ lòng bộc bạch. Chỉ ư đối với chuyện như thế, mà những ai bị một hai nhà mô-phạm (!) gạt gẫm, có giữ đủ bằng cớ trong tay, họ đi ngay lại tòa nhờ luật pháp phân đoán thì mới sao? Được hay không được? Mà chi? Làm vậy đã mất thì-giờ của các anh ấy huấn luyện đám học-sanh, và còn làm lộn xộn trong học đường thêm nữa. Chớ thiệt ra ai có ngu khờ cho mấy nữa, cũng biết đường đi cho ngã lẽ được. Chúng tôi không phải cố tâm muốn xúi giục người một cách gián tiếp, nhưng theo lẽ ấy thì họ có khôn tức có ngoan rồi, không cần chúng tôi phải thất công đem đường chỉ nẻo.

Trở lại đầu đề mà bàn, chúng tôi vẫn con nhà Annam, giữ theo phong tục của tổ-tiên để lại, cho nên ngoài các nhà chánh-trị ra, duy có những nhà mô-phạm có danh tiếng như quan Chánh sở Giáo-huấn Nam-kỳ, ông Taboulet, thường nghiên-cứu vấn-đề phong-hóa Annam nhiều, nên chúng tôi mới có hi-vọng ở ngài. Hi-vọng cho ngài vì toàn thể cá nhân mà thi-hành cái thuyết trừng trị những hạng làm hại phong-hóa đặng cho dân Annam chúng tôi chịu ảnh hưởng những điều hay.

Mong rằng mấy lời thô sơ nầy được ông Taboulet để mắt đến.

PHỎNG-TÂN.
Plantation Courtenay.

Cuộc bán bùa trừ bịnh ho lao 1932-1933

Từ bữa 20 Décembre 1932 đến 20 Février 1933

Mua một lá bùa trừ bịnh ho lao, ấy là chỉ có một đồng su mà cứu bịnh nhơn bình phục.

Chợ phiên

Saigon lập chợ phiên

Mới nghe hội « Bùa-trừ lao-bịnh » đã nhứt định lập chợ-phiên như năm rồi. Tưởng cũng lập trong vườn dinh quan Tổng-thống chớ không đâu khác; vì nội Saigon có vườn ấy là rộng lớn. Hội cũng có định lập trong ba ngày ba đêm, là 4, 5 và 6 Fév. 1933 nhằm mồng 10-11-12 tháng Giêng năm Quí-Dậu.

Ăn Tết rồi kế cuộc Chợ-phiên; như vậy mới hẳn thật cuộc vui đầy tháng.

Nếu từ đây tới Tết, không chi đổi dời, thì bá-tánh nên để ý nhớ ăn Tết rồi mồng mười có cuộc Chợ-phiên.

QUẬN GOVAP

Một điều tệ hại nên trừ

« oo »

Đã nói và ai cũng biết lúc nầy vì thì-tiết đổi, nhơn vật phải bịnh nhiều; nhứt là gà-vịt bị gió, nghĩa là mắc-gió mà chết nhiều lắm. Nhà nuôi gà-vịt nhiều, mỗi ngày chết về bịnh dữ ấy không dưới 10 con. Vì vậy nên chợ Saigon, theo lời Bổn-báo đã kêu nài, bán gà-vịt làm thịt rất nhiều lắm; hoặc quay mà bán lẽ, hoặc nấu đồ ăn mà bán cơm; cho đến trong tiệm Chú khách trú bán cơm cũng vậy: Bán ròng gà-vịt mắc-gió. Người mua ăn khá dè; sở Vệ-sanh nên để ý mà trừ tệ.

Mua gà-vịt sống phải biểu bỏ lúa gạo cho ăn coi rồi sẽ mua. Ăn thì gà vịt còn mạnh; không ăn là gà-vịt bị gió, ăn không tiêu, bầu dầu cứng ngắt; mua về một lát thấy chết.

Thiên-hạ biết điều vậy rồi chợ Govấp mới đổi cách bán; miễn lấy đặng tiền, hại ai trối kệ. Là gà-vịt mắc gió làm thịt, muối-sả ớt bưng ra chợ bán. Trừ xem chợ Govap, mỗi buổi sáng, đếm bao nhiêu người bán gà mắc-gió và bao nhiêu người bán gà muối-sả-ớt.

Quan-làng vì bận việc, không để ý dòm ngó tới. Vậy Bổn-báo xin quan chủ-quận Gò-vấp ra lịnh cho làng và lính tuần xét bắt bỏ cho kịp và nghiêm cấm thế nào cho mối tệ ấy tuyệt cho bá tánh nhờ.

L. T. T. V.

NẾP TRẮNG CHỚ KHÔNG PHẢI NẾP TRẦU

Trong mấy bài thuốc ngoại-khoa đăng ở báo L. T. T. V. vừa rồi, thứ năm 5 Janvier, nơi bài thuốc nhằm con mắt, chỗ bày cách lấy nọc có biểu lấy một nhúm nếp trầu đó xin sửa lại là nếp trắng, nghĩa là nếp đã dả rồi.

Vì việc thuốc-men nên cần phải đính-chánh.

Hội Nam-kỳ Cứu-tế Nạn-dân

Cuộc quyên tiền cứu giúp nạn-dân bị bão ở Trung-kỳ

Ông Hội-trưởng hội « Nam-kỳ cứu tế nạn-dân » mới rồi có tiếp được số bạc hai chục đồng (20$00) của M.P V. X Ah Cheong, Impasse d'Arras n°25H Saigon, và số bạc sáu trăm bốn mươi bảy đồng (647 $ 00) của quan chánh Chủ tỉnh Rachgia chuyển giao, do nơi những món tiền quyên tại tỉnh xin kê ra đây để cứu giúp nạn bị bão ở Trung-kỳ:

Personnel de l'Inspection.....	23$00
— du Tribunal..........	17.00
— des T P. et du Cadastre	20.00
— de l'Enseignement..	14.82
— de l'Hôpital.........	4 00
Délégation du Chef-lieu.......	47.57
Délégation de Goquao.........	14.06
Commerçants de Rachgia-ville	88.80
Particuliers..................	8.00
	237$25
Soirée de Gala Organisée par les fonctionnaires originaires de l'Annam en service à Rachgia avec le Concours de la Troupe théatrale moderne Trần-Đắt..............	310$00
Secours prélevé sur la Caisse de l'Association Mutuelle et d'Assistance Sociale de Rachgia et voté par son Comité d'Administration à la séance du 2 Décembre 1932.	100.00
Tổng cộng..........	647$25
Trừ tiền cước phí.	0.25
Còn lại....	647$00

XEM NGƯỜI NHẮM LẠI TA

Mấy năm nay lớp bị mùa màng thất bát, lớp giá lúa sụt xuống hai ba phần, nên bạc tiền eo-hẹp, dân Nam-kỳ phải chịu bó tay kêu Trời, chớ không biết phương-thế nào day trở.

Vậy ta nên dòm lại cái gương của người Ấn-độ. Họ tự mình làm ra vải bố mà bán cho nhau. Dân Ấn-độ chẳng phải là tẩy-chay hàng Ăng-lê, họ chỉ muốn nông-trang đồng-bang của họ lấn-chen trong đường công-nghệ. Vải bố của người Ấn-độ mới làm ra, phần nhiều làm bằng tay, không làm bằng máy, nên tuy có hơi thô-kệch một chút, thế mà xấu tốt gì cũng là đồ của họ làm ra cho họ dụng. Tưởng cái gương của Ấn-độ đây cũng đáng cho là cái gương tốt, đồng-bang Nam-kỳ ta nên soi lấy. Vì nếu trong nước mình mà bá ban vạn vật đều của người dị quốc đem tới bán cho mình dùng, thoản như ngày nào người dị-quốc không nhập cảng các món hàng-hóa ấy nữa, chừng mình mới lấy chi mà dùng. Tại đồng-bang Nam-kỳ ta có cái tánh biếng-nhác và ỷ lại mà thành ra công-thương kỹ-nghệ trong xứ không có. Bởi thế mà trong đường kinh-tế ở xứ ta anh Cả, chú Chệc cầm quyền làm chủ. Bất cứ là món nào, vật nào họ muốn lên giá, xuống giá tự nơi họ. Đồng-bang ta chỉ có nói may nhờ rủi chịu, nghĩa là may họ bán rẻ mình mua rẻ, họ bán mắc thì mua mắc. Đồng-bang không chịu nghĩ coi vật ấy giá đáng bao nhiêu mà họ bán cho mình bao nhiêu, vật ấy có đáng giá ấy hay không. Dầu cho thấy họ bán cắt cổ thì cũng phải để cho họ cắt cổ, chớ không trù tính phương thế nào tránh cái cổ mình khỏi cái lưỡi dao bén của họ. Hại thay!

Ấy vậy hôm nay tôi tưởng đồng-bang ta, nhứt là những kẻ nào không phải chuyên ròng lấy nghề nông, thì nên tập rèn lấy những tiểu-công tiểu-nghệ.

Nói về kỹ-nghệ lớn thì có máy-móc, cần phải có tư bổn và có người chuyên môn thiệt-nghiệp, thì ta nên để vấn-đề ấy về sau cũng là cho các nhà có thế-lực. Nay ta nên dòm lại coi những món nào ta hằng ngày đều phải cần dùng, mà ta có thể làm ra, thì ta cứ làm. Phải nhớ rằng từ vật ăn tới vật dùng, hễ đồng-bang ta làm được món nào thì ta nên đua nhau mà mua món ấy. Mua đồ của đồng-bang ta làm ra ấy là ta giúp sức cho đồng bang ta tập rèn trong việc tiểu-công tiểu-nghệ. Đã vậy ta cũng nên cho là ta ruồng đường trong-lai cho đoàn hậu tấn về việc công thương kỹ nghệ đó.

Bấy lâu, ngoại trừ ba hột lúa thì phần nhiều ta cứ đua nhau trong đường quan lại, đến nay lúa ruộng mất giá, không lẽ bó tay chịu chết, đường quan lại đã rào, đồng-bang ta không nên khinh cái nghề nhỏ mọn. Nghề nào cũng nghề làm ra tiền, chẳng có nghề nào đê-tiện hèn-mọn, duy có hạng người ngồi không làm hại cho xã-hội, trong lưng chẳng có một nghề gì, thì hạng người ấy nên cho đê-tiện mà thôi.

Dân Nam-kỳ hảy mở con mắt!

Dân Nam-kỳ nên tỉnh dậy! Chớ đừng nằm lim-dim mãi vì nước đã đến trôn rồi!! Ngày giờ là tiền bạc. Ngồi không thì làm mất ngày giờ vô ích. Ai có tài nghề gì thì nên ra làm nghề nấy mà bảo thủ quyền lợi nước nhà. Đại vi đài vi các, tiểu vi đống vi lương. Người có thế lực lớn ra làm nghề lớn, buôn lớn, còn người yếu thế thì làm nghề nhỏ, buôn nhỏ. Nghề nào cũng làm ra tiền, dầu nghề nhỏ làm ra tiền ít, nhưng ít mà biết giữ-gìn gom góp, ít cũng thành nhiều.

Ai biết làm guốc ra làm guốc. Cây xứ ta mà người khác đến làm guốc bán cho ta, nghĩ coi có nên buồn không?

Ai biết giày dép thì ta nên học nghề đóng giày-dép, nghề nầy ngày xưa nhà-nước bắt mấy tên cầm mà dạy chúng nó còn trở nên thợ đóng giày khéo thay, huống chi người không tàn tật chi hết.

Ai biết trồng tơ dệt lụa thì trồng tơ dệt lụa đặng may áo quần mà mặc. Trước khi người Tàu người Pháp sang đây, chẳng nói đến hồi đời thượng-cổ, nghĩa là dân còn ăn hang ở lổ, vậy dân Việt-Nam ta ở trần truồng sao?

Ai biết ra làm nghề may thì nên ra lập tiệm may. Chớ nên nói nghề ấy của đàn-bà, vậy ở các nước văn-minh đàn-ông người ta ra làm thợ may đó, xấu lắm sao?

Ai biết hớt tóc ra lập tiệm hớt tóc.

Ai biết làm bàn, làm ghế, làm giỏ, làm đăng, làm phên v. v. thì nên trổ tài nghề ra. Cây xứ ta chẳng thiếu. Tre xứ ta cũng nhiều. Vật liệu thì nhiều nhưng nhân-công chẳng có mà thôi.

Nói tắt một điều là vật dùng nào hằng ngày của ta mà ta có thể làm thì nên làm ra bán, chớ nên mỗi mỗi đưa tiền mua.

Nói về vật ăn thì dân ta chỉ ăn cá tôm, thịt heo, thịt bò. Vậy sao bò heo ta nuôi mà anh Chệc bán lại cho ta. Mình bán cho họ 1 đồng họ bán lại 2 đồng. Sự thiệt hại như vậy sao nghĩ mà cứ nhắm mắt lại hoài và Annam không biết thương Annam, Annam chỉ biết thương đồng tiền bất nghĩa rồi trở lại làm hại cho Annam ta.

Ăn thì tuy thịt cá tôm nhưng còn phải đồ phụ tùng, bún tàu, kiêm chân, nước mắm, muối, đường, tiêu ấy vậy ta nên coi những món nào ta làm được như muối, đường, tiêu, tương, bún, v. v. thì ta phải ráng làm, vân vân.

Hễ ai làm ra được món nào thì đồng-bang ta nên cổ-động dùm cho nhau. Còn ai làm được cái công nghệ nào lớn thì các báo nên cổ-động, dầu ăn tiền cũng phải nhớ đồ ấy là đồ nội-hóa mà lo bảo hộ lấy.

Như hiện giờ Nam-kỳ ta chẳng chịu sướng bằng thấy có mấy xưởng xà-bông, xưởng dầu v. v. của người Annam ta.

Sẵn đây tôi xin nói cho đồng bang biết cái lâm chí của tôi, vì sao tôi hay dùng tiếng đồng-bang Nam-kỳ? Vì tôi muốn chỉ cái gương của đồng-bang Bắc kỳ cho đồng-bang ta trong nầy ngó thấy hầu nhớ vùa giúp nhau.

Nói về công-thương kỹ nghệ thì đồng bang Nam-kỳ ta như đứa trẻ mới tập bước nên cần phải có người niếu tay dìu dắc hơn hết.

Ráng mà tỉnh dậy đồng bang Nam-kỳ! Bước đường văn-minh đồng-bang ta chưa đi được bước nào hết. Chớ nên nói lầu cao cửa rộng, đường dọc phố ngang, nhắm lại xứ Nam kỳ ta đã thành nên một xứ phiền ba danh thắng là tay của ta tạo ra mà lầm lắm lắm.

Tỉnh dậy! Tỉnh dậy! kẻo mà chết không đất chôn đừng nói chi có đất mà ở.

Tỉnh dậy! Tỉnh dậy! đồng-bang ta nên học mỗi người có một nghề trong mình, kẻo buông ra, trong tay không biết làm nghề gì thì hại lắm. Tiểu công! Tiểu nghệ! Chẳng phải thiếu gì. Các nhà chánh-trị mỗi năm nên mở ra một cuộc đấu xảo về tiểu-công tiểu-nghệ. (Exposition d'artisanat)

VĂN-PHI.

Ông Marquis đã trở qua

Ông Edouard Marquis, làm đầu ty kiểm-duyệt báo-giới Nam-kỳ, về Pháp nghỉ mấy lâu nay, thì hôm bữa thứ sáu 6 janvier vừa rồi, đã đáp tàu *Amboise* mà qua tới Saigon rồi, và được bình an.

Sớm mai bữa hôm qua, thứ hai 9 janvier, ngài đã bắt đầu làm việc lại và cũng ngồi vào cái địa-vị cũ như trước, còn M. Daudin thế cho ngài bấy lâu thì nay trở về làm việc nơi sở Mật-thám nơi phòng biên-dịch chữ nho.

Bổn-báo lấy làm vui mừng mà kính chào ông Marquis.

Một đồng bạc mua giấy số giúp học-sanh Việt-Nam du-học bên Pháp

— ooo —

Tương-lai nước nhà hay dở cốt ở bọn thanh-niên và thiếu-niên hiện đương nấu sử xôi kinh, mà nhứt là ở nơi các trò du-học bên Pháp, nên mỗi khi có chuyện gì lợi hại cho học-sanh thì người thức-giả bao giờ cũng lưu tâm chú ý. Nay có cuộc xổ số bán huê lợi giúp Học-quán của học-sanh Việt Nam ta tại kinh thành Paris, chắc đồng-bào ở nước nhà sẽ hoan nghinh đặc biệt.

Đồng tiền khôn, đồng tiền dại, tưởng trong lúc kinh-tế khuẩn-bách như bây giờ ai ai cũng phải suy cùng nghĩ cạn trước khi trong túi xuất ra: đồng tiền cờ-bạc, rượu chè, bút xá h, trai gái, xuất ra càng nhiều lần càng thêm hư thân mất nết; đồng tiền dùng làm việc nghĩa chẳng mất mát đi đâu, mỗi lần nhớ lại có xuất ra như vậy thì được vui vẻ trong lòng như người trồng cây mỗi buổi sớm mai ra vườn xem chừng cây đã trổ bông đơm trái hay chưa. Ấy vậy xuất ra một đồng bạc mua một tấm giấy số giúp học-sanh Việt-Nam du học bên Pháp, dầu số của mình không trúng đi nữa, cũng chẳng ăn hận gì, cũng chẳng than tiếc, bởi vì đồng bạc của mình người ta dùng mua một viên gạch xây dựng nền « tương lai » nước nhà. Còn như Thần-tài nhà mình ủng hộ, may trúng số độc-đắc hai muôn đồng thì được tiền nghĩa hậu lợi.

Số nầy bán khắp Đông-pháp, chỗ nào cũng có. Cả thảy cho trúng 137 số, tổng cộng 90.000$

Những số trúng

1 số trúng	20.000$ —	20.000$
2 số trúng	10.000 , —	20.000 ,
4 số trúng	5 000 , —	20.000 ,
10 số trúng	1.000 , —	10.000 ,
20 số trúng	500 , —	10.000 ,
100 số trúng	100 , —	10.000 ,
137 số trúng		90.000$

Nhứt định xổ bữa 23 Janvier 1933.
Mua mau mau kẻo hết.

Một người rất lạ

Tại nhà-thương Huế có một người nhà quê làng Kế-môn, huyện Phong-điền đau cái mục ở bên hông đến chữa thuốc. Người nầy lạ lắm, thân thể diện mạo thì ra người con trai (18 tuổi) mà cái bạ-bộ thời đủ cả chi thể đàn-ông và đàn-bà, không biết Tạo-hóa sao lại có sanh ra một người dị-kỳ như thế, tưởng nước ta nay mới trông thấy chớ trong hoàn-cầu cũng đã có rồi.

Mấy hôm chữa bịnh tại nhà-thương, người đến xem hằng ngày đông nghìn nghịt.

NHỚ XEM:
Người vợ nghèo
BÊN TRƯƠNG NHÌ.

Trinh-thám của nước Pháp

Cô Mạc-túy-Nga

(Tiếp theo)

Có người đi rình rập cô. Hãy đốt miệng giấy này đi.

Coi rồi cô Mạc-túy-Nga xé nát miếng giấy, đoạn mới ra đi. Hễ cô Mạc-túy-Nga đi tới đâu thì cô ta đến thấy một tên linh tuần-cảnh đi theo hoài, đi theo đàng sau cách chừng vài trăm thước.

Thấy vậy cô Mạc-túy-Nga mới nói thầm: Ấy tại ông cho người đi theo rình tôi, vậy để tôi làm cho ông ngó thấy, ông hết cho người đi theo tôi nữa nghe.

Cô Mạc-túy-Nga nghĩ thầm rồi bước lại tên linh tuần-cảnh mà nói với tiếng Et-banh-ngon tiếng của cô ta mới học tại Saint-Sébastien rằng: Không biết nhà ông bà-tước Holberg ở đâu, chú? Ngài mới tới nhưng tôi quên nhà ngài.

Người linh tuần-cảnh Et-banh-ngon cũng giữ cách lịch sự thông thường, biểu cô Mạc-túy-Nga đi theo tới nhà ông Holberg mà chỉ.

Cô Mạc-túy-Nga bèn rung chuông. Có một tên bồi bước ra.

Cô Mạc-túy-Nga nói: bà lớn đâu?

Quan lớn dặn tôi đến đây ra mắt bà.

Kế một lát bà Holberg mới ra.

Cô Mạc-túy-Nga chào rồi nói: hôm qua tôi đến tại nhà hàng, tôi thấy quan lớn có tiếp được một bức thơ của bà gởi lại nói chi đó rồi ngài ra đi hứa rằng ngài biểu cho tên giữ cửa coi chừng tôi.

Thế mà chẳng biết lại sao ở lại nhà hàng cho đến ra ngoài đường, tôi đi tới đàn đến thấy có người cứ đi theo tôi hoài.

Bà Holberg chụp nói: Ủ, ở nhà tôi có nói chuyện của cô. Ở nhà tôi có lòng lòng trông cậy cô lắm vì ở nhà tôi nói có có thể giúp cho ở nhà tôi nhiều việc lớn. Ở nhà tôi về tới nhà rồi kể đi liền, không biết đi đâu, chắc là đi có chuyện gì gấp lắm nên không kịp lo cho cô đó. Vậy mai nầy ở nhà tôi về, tôi sẽ nói lại. Xin cô an tâm ở đó, đừng lo sợ chi hết, không có xảy đến đều gì đâu.

Cô Mạc-túy-Nga chụp nói: tôi vẫn cô nghe nói cái thái-độ hiền phu của bà lớn, hôm nay tôi tới đây bà hạnh được hầu chuyện với bà lớn rồi, tôi mới biết rằng tiếng đồn chẳng sai. Tôi thấy bà lớn thật tánh tình dễ thương lắm nên tôi muốn thà tôi giúp việc ở dưới tay bà lớn, chỉ như phục sự cho quan lớn thì tuy là ngài thật là tử-tế nhưng ngài quen tánh cái trị quân linh nên trăm việc gì đều nghiêm khắc quá.

Bà bá-tước Holberg nói: thật vậy, ở nhà tôi tánh tình nghiêm nghị đã quen, nếu ở nhà tôi mà chịu lãnh cái cái chức trách tôi trọng nầy vì bổn phận làm con dân trong nước nên phải ép mình chịu mà thôi. Theo cái nghề nầy phải có khéo khôn lanh lợi và can đởm mới làm xong việc. Nếu ở nhà tôi dám dựa tay ra thọ lãnh ấy cũng bởi ở nhà tôi ý ỷ ở trong có tôi giúp sức một hai chuyện.... thế cũng như chuyện của cô ngày nay vậy, bằng chẳng vậy làm sao ở nhà tôi làm đâu đó cho thành tựu được, vì nghề nầy thường hay gặp sự hiểm nghèo lắm nên đâu đó mà không biết tiện phòng tiết liệu thì ắt hư việc.

Cô Mạc-túy-Nga nói: thật vậy những lời bà luận đó thật là đúng đắn vì nghề nầy là cái nghề bằng ngày thấy trăm gai ngàn góc dưới bước đường mình đi, nên hễ cử là việc gì mình cũng nên phòng bị cho lắm lắm mới được. Sẵn đây tôi xước sao tôi chúng nào quan lớn kiếm chỗ ăn chỗ ở cho tôi yên nơi chúng đó sẽ hay, còn bây giờ tôi chỉ có muốn bà lớn tôi lui chỗ đó mà thôi, được tránh tiếng người ta dị nghị. Bà lớn cũng dư biết cái thứ miệng lăng lưỡi mối.

Bà Holberg nói: có nói đến ấy hữu lý lắm. Cái miệng của con người thường hay bạ đâu nói đó. Họ thấy ở nhà tôi lui lui tới tới với có hỏi chi cho khỏi họ nói đó là cặp tình-nhân đa.

Cô Mạc-túy-Nga vừa nói cám ơn bà vì tôi lo sợ đều bất phải đó, vừa đứng dậy từ giã ra về. Cô Mạc-túy-Nga làm bộ tuồng như quên, sực nhớ lại nên nói: à xin bà lớn chiếm mai sang qua phòng tôi chơi. Tôi sẽ đem các món đồ mới Paris về mùa đông nầy cho bà lớn xem.

Bà Holberg nói: chắc đồ đó tối lắm, vì thấy đồ của cô mặc đây đủ hết, đồ kia phải tối rồi. À mà đồ của cô mặc đó đặt thợ nào ?

— Của thợ Đu-Xê.

— Còn cái nón đó?... À để tôi đoán thử coi trúng không? Nón nầy phải ở tiệm Rơ-bu không ?

— Ủa sao bà lớn biết được vậy? Thật thuở nay tôi chưa từng thấy một người dân-bà A-lơ-măn mà thạo việc ăn mặc theo mặt như người dân-bà Pháp.

Bà bá-tước Holberg nói: Không. Không phải tôi là dân bà A lơ-măn, tôi là dân-bà Et-banh-ngon.

Cô Mạc túy-Nga lẹ miệng nói: tôi chẳng dè bà lớn với tôi đồng một huyết mạch với nhau.

Nói rồi giả từ ra về. Cô Mạc-túy-Nga ra đường cũng còn thấy tên linh đi theo rình mình nên nói thầm: Nè ông bá-tước! ông biểu linh đi rình tôi, việc ấy tôi hà sợ sao? Bây giờ tôi có bà bá-tước bảo hộ tôi, đến nầy còn mạnh hơn nữa. Nói thầm như vậy bèn kêu một cái xe cô-tô tắc-xi nhảy phóc lên rồi nói lớn: chạy về nhà hàng. Nhưng chạy tới ngã quẹo cô Mạc-túy-Nga lại biểu tên sô-phơ chạy lại nhà dây thép cho tôi.

Tới nhà dây thép rồi cô Mạc-túy-Nga trả tiền xe bước vô phòng dây thép nói kêu chủ nhà hàng chỗ cô ta ở mà hỏi thì lúc đó tên Hanfmann giữ cửa nghe nói. Cô Mạc túy-Nga đi dọng nói và bắng tiếng A-lơ-măn như vầy :

Không biết chiều hôm qua cô Mạc-túy-Nga ở Paris tới ở nhà hàng đó không ?

Tên Hanfmann nghe nói tiếng nước mình nên có lòng mắng nhưng không biết ai, bèn trả lời rằng: Cô thế mà cô ta đi ra chợ rồi. Có đến chi nói lại với cô không?

PHI-LIÊM.

(Mai tiếp).

Nhắc giùm

Trong đồng ban ai có muốn mua chút ít hột xoàn trước Tết, mau đến tiệm ông Hội - đồng François SỰ ở 68 đường Lagrandière — Saigon, vì bán lỗ hơn nữa giá vốn, nay không còn bao nhiêu nữa đẹp tiệm mau kẻo hết sau tiếc.

Đất bán

Ai muốn cất nhà-mát ở Cap thì nên mua miếng đất cách mé biển lối 200 thước, cách chợ chừng 100 thước, vuông vức lối 4500 thước vuông, bán 0$40 một thước.

Xin do nơi M. QUÍ
29 Rue Lareynière.

MƯỚN BÁN

Ba trăm đồng một cái xe trong hai cái mới: một là Limousine Berliet, đạp chạy, máy và kiểu mới, il bao essence. Je bay là cái xe Camionnette chở được 18 hành khách, hiệu Citroën.

Do lại 325 đường Paul Blanchy — SAIGON

Công hiệu thần tốc của thuốc PILULES PINK ngăn sâu vào tới các cơ-thể trong mình. Thôi nhiễm được có sức khoẻ, thấy đau, tiêu hoá dễ, các cơ thể khoẻ hẳn mới mét. Công hiệu thần tốc ấy do bởi thuốc PILULES PINK thêm cho các cơ thể chất cần nhất cho sự vận chuyển của các cơ thể ấy : máu có nhiều vòng mầu đỏ, nên dễ đi mới các cơ-thể. Bởi vậy công hiệu to nhất của PILULES PINK là làm cho sinh ra nhiều máu và làm cho các cơ quan chạy đều.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc tốt nhất để chữa những bệnh thiếu máu, phiền muộn, bệnh nhọc mét, bệnh tới thì lòm sò, bệnh trở về già, bệnh đau đa-dầy, nhức đau, mỏi gân, kinh nguyệt lất diều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào chế tây.

PILULES PINK POUR LES PERSONNES PÂLES

Tính khôn thành hại

Phàm con người ở đời bất luận là việc chi lớn hay nhỏ gì xử sự thiệt thà ngay thật thì bề chẳng hơn, thì có lo chi sự thiệt hại sẽ đến cho mình, chớ năm chí tới tình sự gian xảo mà gạt người đặng thủ lợi cho đầy túi tham tưởng vậy là hay, là giỏi, không ai hay ai biết, đến chừng rồi cuộc lại cũng phải bị người trừng trị hành phạt về tội gian trá.

Nghe đâu sở kiểm xét đồ gian (Service répression des Fraudes) mới đem một vụ ra tòa Saigon hôm ngày thứ Bảy tuần rồi, những người khách làm savon để chữ 72%, theo Marseille xử về tội làm không đúng cân lượng hóa học mà đem để chữ 72½, nên tòa phạt mỗi người mấy trăm quan tiền về việc giả dối ấy.

Thiệt là sự khôn của họ đã làm từ bấy lâu nay biết bao nhiêu là lợi về tay họ, mình đâu có hiểu có rõ sự gian lận của họ. Mình cứ than phiền tiền mua thì nhiều đồ xài không tốt.

Vậy qui ông qui bà muốn dùng savon thì do nơi người mình làm ra không dám giả dối và có thí nghiệm chắc chắn, thì đâu có lo chi là đồ xấu.

VĂN-SANH

ĐẠI-LÝ ĐỘC-QUYỀN
Compagnie Optorg.— SAIGON

1933
Gia-Định Cẩm-Nang
(Almanach des Familles)

Kêu là « Gia-Định Cẩm-Nang » vì trong đó có đủ những điều mà hàng ngày mỗi gia-đình phải cần dùng tới.

Ngài muốn biết coi tàu chạy, giờ xe-lửa chạy ? Cứ dở « Gia-Định Cẩm-Nang » ra.

Ngài muốn biết giá gởi thơ đi tàu bay ? Cứ dở « Gia-Định Cẩm-Nang » ra.

Ngài muốn biết con đường từ đây tới đâu là bao xa ? Cứ dở « Gia-Định Cẩm-Nang » ra, mà xem.

Nhà nào cũng nên mua « Gia-Định Cẩm Nang » cho trẻ em xem chơi, được biết nhiều chuyện vui và có ích.

« Gia - Định Cẩm - Nang » là một quyển sách thật đầy mà trong đó 365 trương có ghi đủ ngày Tây và ngày Annam. Người nhiều công chuyện cần lật trang đó biên nhớ ng Tây mình phải làm ngày nào thương nào. Cứ mỗi ngày là mỗi dở ra một tờ để xem lại chuyện mình phải làm cho khỏi thất hứa.

Nói tóm lại, « Gia-Định Cẩm-Nang » là một quyển bách khoa tiểu tàng thơ, lom góp nhiều bài thuốc về chánh-trị văn-chương, khoa-học, Y-học, sử-ký, địa-dư, văn vân, giống như Almanach Hachette và Vermot.

Vì muốn phổ thông quyển « Gia-Định Cẩm-Nang » nên chúng tôi nhứt định xuất bản thật nhiều, bán thật rẻ hoặc cho không mấy người quen.

Mỗi quyển giá 0$80. Ở xa mua phải gởi thêm 0$20 tiền cước.

« Gia - Định Cẩm - Nang » bắt đầu 24 Décembre phát hành

Thơ từ hãy gởi cho ông Nguyễn-văn-Bá Công Luận báo Saigon, hoặc số 55 đường Mac'he.

Hãy xem cuốn Lịch sử nhà Phật

Của M. Đoàn-trung-Còn soạn tóm rút trọn tích đạo Phật từ xưa tới nay và ở các nước.

Hỏi các nhà sách và đại-lý ở các tỉnh.

Quảng-cáo

Standard
87 Lagrandière
SAIGON

Sơn nhà
Vẻ bông
Vẻ hình

Publicité
Chủ-nhiệm:
TRỊNH-HƯNG-NGÃU.

Chuyên-môn sở nghề ấy.

Giá phải chẳng — Lành việc ở NAM-KỲ — CAO-MÊN và TRUNG-KỲ — Ra kiểu trước cho quí khách.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 10 Janvier 1933

	10-1	9-1
Nhà-nước	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 92	9 92
Banque Franco-Chinoise	9 92	9 92
Pinasc. Fse. et C.	9 92	9 92
Hong-kong Shanghai	9 92	9 92
Chartered-Bank	9 92	9 92
Sie. Annamite de Crédit	9 92	9 92

MỄ CỐC

Giá cho đến nhà-máy Cholon, bao tây luôn gia tăng 65 kilos

Paddy pour riz de choix	1$70 à 1$80	1.70 à 1.80
Paddy pour riz numéro 1	1.65 à 1.70	1.68 à 1.73
— n. 2.40% Japon	1.55 à 1.60	1.60 à 1.63
— n° 2,50/55 % Java	1.47 à 1.52	
Paddy alimentaire	1.40 à 1.42	

Mới xuất bản :

L'Emploi des modes et des temps des verbes en français

par NGUYỄN-NGỌC-ÀN

(ler vol. — Tous les temps du Pindicatif et du conditionnel)

Sách được 180 trương lớn, viết rất kỹ-lưỡng, để bổ vào bộ 10 năm công-phu để giúp các bạn có chí trong sự học văn Pháp cho được đúng đắn.

Sách viết toàn bằng chữ tây, tô lớp nhứt sắp lên dùng đặng. ĐỒ HƠN CÁC SÁCH KHÁC.

Đã để bán tại nhà in UNION và nhà in NGUYỄN-KHẮC 100 Rue La Grandière Saigon

Giá mỗi cuốn 1$20

Vì lúa rẻ nên dùng đồ TỐT MÀ RẺ:

Savon Ng.-Hữu 8 NGÔI-SAO — TỐT MÀ RẺ. *Bán lẻ khắp nơi có 0$25, một kilo.*

Savonnerie et Huilerie NG.-HỮU à Cầunhiếm.—(Cantho).

Khăn đen Suối-đờn
HẠ GIÁ

Tôi còn đương làm những kiểu khăn đặc-biệt tây theo ý mỗi ông; xin viết thư nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách làm hóa giao ngân sở phí tôi chịu. Qui ông ở gần đây xin mời đến nhà trước xem mấy đờn sau để bề lựa khăn cho vừa ý.

Saigon Nguyễn-đức-Nhuận có trở bán, và Au Meilleur prix tại gare Dakao có bán khăn nầy, Văn-phá - Triết Phước - hiệp Long-thành cũng có.

Bằng hạng nhứt ..... 2$70
Nhiều qủa hạng nhứt 2 20
Thứ thường ngoài chợ. 1 10

Nguyễn-văn-Búp
Kế nghiệp Suối đờn

par Lai-thiêu (Tpare) Binh-nhâm

FEUILLETON N° 1

Ngu'ò'i vợ nghèo

Tác-giả: An-Điền BỬU-THỌ.

I. — SỰ GIÀU CƯỚI NGHÈO

Tham tước nầu quan, trên xã-hội nầy thường có vậy. Người muốn đoán mình được ấu trên ngồi trước thiên-hạ, thì vác tiền trăm bạc chục ra lót để muốn cho con mình được chức-phận, lại đựa nhau gồm viện quan gã con bù của. Bởi vậy nên Trần-văn-Kính đậu cấp-bằng Tốt-nghiệp, được nhà-nước bổ đi xa, thì có nhiều nhà giàu, muốn gả con bù của.

Thời buổi bán-khai nầy có 2 phái: Một pháiham cưới vợ giàu, đặng nhờ vả; một phái lại chuộng kết hôn với người nghèo đặng dễ dạy. Hai phái nầy thường hay công-kích với nhau lắm. Nhưng cái phái cưới vợ giàu thường bị chúng mỉa-mai rẻ-ráng rằng cưới vợ nghèo. Trần-văn-Kính một là thấy thói đời mê tước ham quan, hai là thấy cưới vợ giàu bị vợ khinh và người kiêu ngạo, thì thầy chẳng muốn. Vì vậy-ai đến vợ con, thì thầy cười thầm, nói đôi rằng thầy chưa muốn.

Có người không rõ thấu, tưởng thầy than tiếng, nên nói ngay mặt thầy rằng chỗ đó giàu, chỗ đó sang; vào làm rể nhà ấy chẳng những khỏi nuôi vợ mà lại còn nhờ cậy người ta nữa.

Thầy nhân-tình như vậy, thầy Trần-văn-Kính buồn cười, song ngoài mặt thầy giả bộ bỏ-lỏ ba-la đặng cho người không biết.

Nhà thầy nghèo, nhưng bổn tánh thầy muốn kiếm vợ kém hơn thầy, hoặc bằng thầy; đặng để dạy, và biết thờ kính mẹ cha, khỏi tiếng đời dị-nghị. Thầy lại tính để cưới vợ rồi, thầy để lại nhà, viện cớ đang nghèo cho mẹ cha, vì nhà thầy đơn chiếc lắm.

Mấy người gảo gả con không được, tức ly, không hiểu tánh thầy sao, mà đám đề ăn tử rằng thầy muốn kén vợ giàu-sang và lịch-sự hơn nữa. Vì sở ấy, nên nhiều người thầm tính, để chừng thầy Trần-văn-Kính cưới vợ, họ sẽ đi họ giùm, đặng coi mắt có dâu lịch-sự thế nào và giàu-sang cách mấy cho biết.

Thật vậy, bất trường nữa năm, thầy về nghỉ thấy con gái của bà ba Giá thầy phải lòng.

Cô hai Cầm là con gái của bà ba Giá, là người buôn gánh bán bưng, làm-lụ lắm ăn, chơn chất thiệt thà, song tài sắc có kém hơn con nhà trâm-anh thế-phiệt. Nhưng cô hai Cầm có cái duyên.

Duyên là cái đặc-sắc của đàn-bà con gái. Người ta có thể cho nó là hương-vị ngạt ngào, như khúc đờn ni non thâm-trầm, ai cũng ưa cũng mến. Duyên, là cái của Tạo hóa ban cho một hai người trong phu-nữ. Người nào muốn, bắt chước cũng không được. Nhờ có cái duyên ấy, mà có người được hạnh-phúc vô tận vô biên. Nhưng có người hồi ấu xuân, duyên ngồn-ngộn, đảm-thắm đề thương. Đến chừng lớn lên, có đôi bọn, cái duyên tốt đẹp kia lại hóa ra khác, thành ra kẻ vô duyên. Hễ mở miệng ra, thì kẻ chê người ghét.

Cô hai Cầm có duyên thật, nên thầy Trần-văn-Kính mới phải lòng, cậy mai-mối đến nói. Bấy giờ cô là người hữu duyên, nhưng sau cái duyên kia có phải hay không, chẳng ai dám đoán trước cho rõ.

Giờ trước đâu về, thầy cô dâu nước da trắng thì có trắng, nhưng lại gầy còm, mắt lé răng thưa, miệng rộng, ngôn tay to để thì người ta định chắc rằng có không có xã-tinh, song không biết công-ngôn dung-hạnh thế nào? Còn bỏi thầm về tài-chánh thì nghe nói khuyết hẹp hơn người nhiều. Mọi con quanh năm chỉ có buôn đâu chợ bàn cuối chợ, đắp đổi thàng ngày, chớ không có sanh phương gì khác nữa.

Thầy tạ mắt, nghe tạn lời, ai ai cũng đều xầm-xì với nhau :

— Tưởng kiếm giàu - có lịch - sự hơn người! Cái nầy kiếm người lé xẹ, không có nhứt ai trong tỉnh. Để rồi ra lưng lòa làm mọi nuôi nó cho mà coi!

Chẳng phải có họ hàng đàm luận mà thôi đâu! Chính vợ chồng ông Trần kia còn phiền con, sao không để cho ông bà chọn lựa cho vừa lòng, để cưới chỗ không xứng đáng. Paiền thì nói vậy, song không nỡ làm trái ý con, vì sự nữa có bề gì thầy tránh móc.

Đám cưới xong, chẳng bao lâu ngày nhập trường gần đến. Thầy Trần-văn-Kính thấy cha mẹ thầy hay bịnh hoạn, mà nhà thì đơn chiếc không có ai, nên thầy tính chừng đi để vợ ở nhà lo cơm nước cho cha mẹ.

Còn nữa

Enseignement Primaire,
Primaire-Supérieur et Secondaire

LYCŒUM LIBRE HONG-BANG

68, 70, Rue Jules Ferry et 39, Rue Lamblot -:- HANOI

Là Trường tư to nhứt (ở Đông-Pháp chỉ mới có Trường nầy được phép mở đến ban Tú-tài) có đủ các lớp : từ lớp Đồng-ấu (Cours Enfantin) đến ban Tú tài (Classe du Barc Inuréat) có lớp riêng cho nữ học-sanh, có thêm lớp tối chuyên dạy pháp-văn, toán pháp, triết học, có lễ nhà dạy thi sĩ Nguyễn khắc Hiếu cũng đến dạy hán văn và quốc văn buổi tối. Có chỗ cho học sanh ăn ở trong trường. Lên ăn học không tính đắt. Có phòng thí nghiệm, có thơ viện xem sách, có sân chơi rộng rãi tiện cây rồi rộng non một vạn thước vuông. Kỷ luật rất nghiêm nhặt. Giáo sư (Tây Nam) Tú-tài, Cử-nhân, Kỹ-sư tốt nghiệp giúp việc.

Quan-đốc: ông Lauret le Perron, cử nhân khoa văn chương triết học, nguyên chánh sở Cứu tế Toàn quyền Đông-pháp, đã diễn thuyết hơn 100 lần các tỉnh trong Nam ngoài. Ấc đã dào luyện cho bọn thiếu niên bên Pháp trong khoảng 30 năm trời nay lại đề hết tâm lực rèn cặp cho bọn thiếu niên Annam cho không được thành tài.

Ngày ray đã có một trường qui mô kỷ luật như thế tuổi, học sanh phụ huynh học sanh khỏi gặp điều phiền về sự giáo dục nữa.

Ngày khai trường để 1er Septembre xong vì người xin học đông quá và chữa sửa nhà trường chưa xong, nên mới có các lớp về sơ đẳng (cycle primaire) và về ban Tú tài (cycle secondaire) bắt đầu học còn các lớp cao đẳng tiểu học (cycle primaire supérieur) bắt đầu khai giảng ngày 5 Septembre.

N B — Ai ở xa học không thì được vào trường nhà nước chậm ít ngày cũng nhận.

Giúp học thêm tiếng Pháp
CUỐN
HỌC LÀM PHÁP VĂN
CỦA ÔNG
TRẦN-VĂN-THẠCH
Cử-nhân Văn-học

Được công chúng hoan nghênh
ĐÃ BÁN ĐƯỢC 2300 CUỐN TRONG 4 THÁNG

Gửi mua mới :
Imprimerie-Librairie de l'Union
Saigon

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGNA HIỆU
VICHY CÉLESTINS
UỐNG TRỪ LÀNH CÁC CHỨNG :
Nhức xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhức gân, đái lợn cợn cát, đau bắc-lèo

CÁC VỊ SẴNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ÉTAT — Dùng vị rút lấy trong nước mạch bỏ ra để pha tắm ra nước suối.
PASTILLES VICHY-ÉTAT — Uống hai ba liều. Khỏi ăn rồi thì đi tiêu tung
COMPR'MES VICHY-ÉTAT — Để cho mỗi người làm ra nước mạch hoà đủ, uống cho ăn mau tiêu.

COI CHỪNG LẮM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**
là thuốc để uống trừ những bịnh :
Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét ca
Nhức đầu, nhức ốc, nhức răng
Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhức gân cốt, trật ra
có bán công trong các nhà bán thuốc
Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"
mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu nghiệm.

Muốn nói tiếng Pháp cho được đúng....

Học tiếng Pháp, chớ Pháp lí, mà lại muốn nói tiếng Pháp cho được đúng không phải là sự dễ. Nhưng nếu mà nếu ta biết tìm cách học, tưởng cũng không khó gì lắm.

Ta hãy nên mua một cuốn sách « NE DITES PAS : « DITES : » cần ông Redoubel, Directeur des Ecoles primaires de Soleon, soạn ra, rồi coi theo đó mà tự học lấy lấy một mình, tất sẽ nói được đúng không sai.

Sách rất chỉ bảo một cách kỹ lưỡng và rành-rẽ lắm. Không phải là chỉ đem cái cách nói thế nào là gọi không đúng để cho ta so sánh đặng biết luôn-luôn tiếng Pháp. Vậy nên mới đề là « NE DITES PAS : « DITES : » (Không nên nói : « Nên nói : »)

Tỉ như không nên nói : « Si je serais riche, j'habiterais une belle maison », mà nên nói như vầy : « Si j'étais riche, j'habiterais une belle maison ».

Ấy là rất sự một đời câu ra để cho biết cách chỉ bảo kỹ lưỡng rành rẽ như thế thật ra rất trọn trong một cuốn sách ấy, không có câu nào là không đáng cho ta phải coi phải học để dùng trong khi chuyện vãn.

Ai là người có biết chữ tiếng Pháp, muốn nói cho được đúng, hãy nên mua cuốn sách nầy mà để dành. Có ích lắm và dễ học lắm.

Có để bán tại nhà In Un'on
Nguyễn-văn-Của, 57, rue
Lucien Mossard, Saigon.

Giá mỗi cuốn 0$80

Bình sang độc
và đường tiểu-tiện của đờn-ông

Là một quyển sách rất có ích để cứu bịnh cứu khổ cho phần đông các bạn thiếu-niên.

Ông Lương-y Trương văn-Quế rất dày công soạn ra một cách kỹ-lưỡng tinh-tường.

Giá mỗi quyển 0$ 90. — Ở xa gởi luôn 1$ 00.

Có để bán tại NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA, 57 rue Lucien Mossard Saigon.

GLANDOVITAL

thời buổi mới — kiểu cách mới

thanh xuân cường lực
chẳng DƯỢC bằng TINH-QUẢ

GLANDOVITAL

trích ở tinh-quả các loài thú trong lứa vị mạnh nhất và trong khi tinh-quả ấy đương bừng cường, chế ấy chỉ dùng như sau nầy :

GLANDOVITAL
- chỉ bịnh trí-não và kém ngủ.
- khi thần-thể mệt và trí-tuệ trụy.
- khi toàn thân và trí đều nhu nhược.
- muốn tự sức và phục não.
- dùng sau khi nóng lạnh.
- chữa chứng già sớm.
- cho thêm vẻ hoa-mỹ.
- chữa liệt dương và phụ âm.

GLANDOVITAL

Vì mau kiến hiệu và chẳng lâu bền vào các tạng, cho nên phục hồi rất công hiệu, mà làm cho ta được khoan khoái trong thân thể và hết xuân.

Dùng :
GLANDOVITAL H cho đàn ông.
GLANDOVITAL F cho đàn bà.

Uống hết một lọ thử nhất, thấy ngay thấy hiệu, để chịu hơn. Vậy nên nếu biết cả tiếu, thêm tốn tiền.

LABORATOIRES ORMOS
41, Rue Le Peletier, PARIS (9e)
Saigon. Bán tại hãng bào-chế Mo...
số nhà 106 phố Catinat.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Đại-Dược-Phòng
Mông thương Đại-Nam Ngự-đẳng Long bội tinh

Bổn-dược-phòng từ ngày lập ra tại Cholon, đường Quảng-Đông, mới hồi 58 năm lại dời về số 47 cũng ở đường Quảng-Đông, từ ấy nhằm nay đã ba mươi mấy năm trời, lại cũng nhờ có ông nội của Bổn-dược-phòng Chủ-nhân là ông Y-học sĩ Võ-Đình-Dần đã hết lòng nghiên cứu mà chế luyện ra các thứ thuốc rất nên tinh khí tốt, rất thích hợp thời nghi; người lại dùng những thượng phẩm dược liệu trong hai mươi mốt tỉnh ở bên Trung-quốc mà chế ra các thứ thuốc, cao, đơn, hườn, tán, đem qua Nam-Việt, để cho hải nội chư quân-tử chọn lựa mua lấy mà dùng.

Người lại còn gia công gắng sức hiệp trí với các đấng Danh-y mà nghiên cứu các tánh dược, rồi nhơn theo phong thổ bổn Nam nầy, bốn mùa tám tiết, hàng thứ tỉ mỉ nào suy nghĩ mà chế luyện ra cho hợp theo phong thổ xứ nầy; bởi nhớ có dạy công như vậy, cho nên những thuốc của Bổn-dược-phòng mà bán ra, thì thứ nào cũng tốt, thứ nào cũng hay, bá phát bá trúng, lủ thì lủ nghiệm, công chúng rất hoan nghênh.

Bởi Bổn-dược-phòng Chủ-nhân đã dày công khổ nhọc với nhân-quần xã-hội bên cõi Á-đông nầy, chế ra được nhiều thứ thuốc hay, để mà cứu thế tế nhân như vậy, cho nên trong (Khải-Định thất niên) là năm Tân-dậu Nam-triều giá lâm Saigon, Ngài đã ân tứ cho ông Lương-y Võ-Đình-Dần Bổn-dược-phòng như điển **Kim-Tiền**.

Qua năm 1923, Bổn-dược-phòng lại được Kim biên Quốc-vương ân thưởng **médaillon Moni-Saraphon** ; đến năm 1929, lại được Kim biên Quốc-vương thưởng thêm một cái **médaille bằng vàng** nữa.

Mới đây Bổn-dược-phòng Chủ-nhân là ông Võ-Khai, tự Thiếu-Bá, có công bào chế và chọn lựa các thứ thuốc hay và tinh khiết kỹ lưỡng, gởi qua đấu xảo, quốc tế tại thành Paris, đã được Chánh-phủ ban khen và đã cử với Nam-triều, cho nên Bức Kim-Thượng lại ân thưởng cho ông Võ Khai một tấm **Đại-Nam Ngũ đẳng Long-bội-tinh** mà Bổn-dược-phòng đã có cái bằng cấp trên đây cho hiệt vị thân chủ làm thức.

Ấy là một điều rất vẻ vang rất vinh-hạnh cho Bổn-dược-phòng, nếp Bổn-dược-phòng chúng nhân chúng tôi phải tạm kính đôi lời ngỏ cùng hiệt vị thân chủ yêu quí của Bổn dược-phòng hay, hầu có chia vui với chúng tôi và mãi giúp cho Bổn-dược-phòng Chủ nhân là Võ thiếu-Bá Tiên sanh ngày thêm rạng vẻ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI DƯỢC PHÒNG.
Đồng-nhân cẩn khải.

Ai muốn ?....

Có một người đàn bà có con học tại trường Bổn-quốc; hiện giờ ba có lãnh năm ba vị học sanh cũng học tại trường Bổn-quốc về ăn-ở tại nhà bà. Bà hết lòng chăm-nom lo lắng việc ở-ăn rất tử tế lắm.

Vậy những nhà nào ở xa, có con lưu học tại trường Bổn-quốc đây, muốn cho được có nơi ở-ăn tử-tế, khỏi lo ngại đến chi, thì nên tìm đến nhà bà ma gởi gắm. Bà sẵn lòng chiếu-cố.

Nhà bà ở tại đường Pierre Flandin số 27 — Saigon

Vừa khéo vừa kỹ

Đã lâu, chúng tôi vẫn chuyên về đường thiệt-nghiệp, lãnh làm nhà-cửa và đình miếu, ấy là cái sở-trường. Bất-luận muốn làm bằng cây chi, chúng tôi cũng sẵn có. Làm hoàn-thành rồi đem tới dựng. Lại cũng có đóng bàn tủ nhiều kiểu khéo đẹp và kỹ-lưỡng, ai dù gấp gáp được vừa ý và khen ngợi. Nước là đóng toàn bằng cây danh-mộc.

Vậy mong đồng-bào xa gần đều mời ông chiếu-cố, chúng tôi lấy làm hân-hạnh và cảm-tạ lắm.

Nay kính cáo
Nguyễn-văn-Vinh dit Dưỡng
tại gare xe-lửa Lai-thiêu.

BÁO XEM BÁO
Sports-Indochine

Báo **Sports-Indochine** mỗi tuần xuất bản ngày thứ sáu.

Có lời bàn rất kỹ trong mỗi độ đua—Vì có M. Oudot, chủ-trương tờ báo nầy là nhà rất thạo trong cuộc đua ngựa.

Ngoài chuyện đua ngựa, luận báo rất có ý, có nói chuyện đá banh, đánh tơ-nít, đấu võ, lội đua và đua xe máy.

Bán lẻ mỗi số. . . . . 0$20
Sáu tháng: từ 11 Nov. 1932 tới 11 Mai 1933. . 3, 00
Một năm : từ 11 Nov. 1932 tới 11 Nov. 1933. . 6, 00

THUỐC "VIÊN CHỨNG-NHẬN MI-RI-GA"
Chuyên trị bệnh vàng-...
...trong mấy phút đồ...
...tiêu-hết.
Hay lắm và không quan...
...gì.
Có hộp hai viên, và số...
hộp 12 viên. Bán ở các...
hàng bào-chế.
Chỉ tại nhà quan đốc-tờ GIRAUD, bác-chế ở Lyon-Oullins
Gửi bán tại :
Saigon : Nhà bào-chế Central's J. MOS.

CỨ MỖI NGÀY lại uống MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN CỦA ÔNG
Lương-y DEHAUT
uống trước khi đứng gom, thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN và ngăn ngừa các chứng bịnh nguy hiểm nó tại huyết sự hay là ăn không được, mà sanh ra Thuốc nước nầy trị các chứng tình
NƯỚC ĐÁU, ĂN KHÔNG TIÊU, NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT ở KHÔNG THƯ THỚI
BÁN TẠI: Nhà ông Lương-y DEHAUT, 167 Pasteur (ci-devant Ferry, sông hầu trước nhà đèn điện.

Muốn chữa khỏi bịnh
Sốt-rét-cách-nhựt và bịnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-bổ, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chữa hay hơn thuốc-nhất đặng 5 trong các thuốc-dùa Tây-phương.
Gửi bán ở các hàng thuốc lớn...
...LEBOEUF, 37, Rue Paul, PARIS

AGENCE IMMOBILIÈRE DE L'INDOCHINE.

211-213 Rue Catinat et Angle Rue d'Espagne

-I- SAIGON -I-

Téléphone N°3

CODE LUGAGNE INTERNATIONAL

A I D L I.

MUA BÁN — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà vườn, phố, lúa gạo bán — Ho mướn nhà vườn, nhà ở phố, gia đình hàng tại Saigon Tân-cảng, Cap Saint Jacques v.v... Cho vay cách giản tiện có bảo chắc. — Lãnh cai quản nhà cửa, — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm soát ruộng lúa. — Đo coi và giao thổ.

Xin hoàng đợi mọi Quản-lý. **SOUCIÈRE**

Quí vị hãy để ý !!!

Coi sự chắc chắn và bền bỉ giấy vấn thuốc

CIGARETTES NATIONALES

Như vậy mà Quí vị không hề gặp điếu thuốc nào bị hư hề hay là nhăn nhiều

Quí vị xét kỹ!!!

Coi nhưng giấy bao thuốc

CIGARETTES NATIONALES

Không hề khi nào làm cho thuốc bị ẩm

Như vậy nên Quí vị không hut nhằm thuốc mốc

Quí vị nên!!!

Hưởi mùi thơm tho của thuốc

CIGARETTES NATIONALES

Tường khi không có mùi thuốc nào mà làm cho

Quí vị vui lòng hơn nữa, vậy

Hãy hut thuốc !!!

CIGARETTES NATIONALES

La một thứ thuốc rất tốt, đã ngon, thơm tho ma lại không khó cổ.

Chocolat NESTLÉ

Chẳng những là đồ để tráng miệng qui, mà nó cũng là một món ăn bổ khoẻ.

Chocolat NESTLÉ

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHE PHỔI

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều người uống nhiều thứ thuốc mà không khỏi bịnh, vì không biết rằng bịnh đau gan, đau tì, đau phổi, không để mà làm cho bịnh càng ngày càng thêm nặng nề. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, chuyên trị những bịnh đau gan, đau tì, đau phổi, được trong 4 hoặc 5 ngày thì bịnh sẽ giảm bớt đi nhiều, không đầy 10 ngày thì bịnh khỏi hẳn.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* thì thuốc nào nó tiêu, nó đẩy, nó đuổi, nó thấm và bổ máu thì thôi, không có thứ thuốc nào mạnh cho được khỏe mạnh.

Muốn tỏ bịnh đau gan, đau tì, đau phổi, ăn uống không tiêu, đau bụng, đi mửa, trúng, sình ruột, sưng bao tử, sưng ruột, đau gan, muốn cho trừ bịnh ấy không hề tái bịnh bao giờ thì phải giảm giảm cho, bịnh được thật hẳn thì phải uống thuốc bột *Poudres de Cock* thì mới được.

Đại thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc, có hình trong, có niêm thuốc tốt và có chữ bao bọc, mua thành JEUMONT (tỉnh NORD

BANQUE DE L'INDOCHINE

PRIVILEGIEE FONDEE EN 1875

Capital versé 120,000,000 Francs
Réserves au 31-12-30 116,568,424 Frs

SIÈGE SOCIAL
96, Bd Haussmann
PARIS

Adresse Télégraphique INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDO-CHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKÉOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
MONGTZÉ	HANOI	NOUMÉA
PÉKIN	THANH-HOA	
SHANGHAI	HUE	PAPEETE
TIENTSIN	NAM-DINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	PONDICHÉRY
	QUINHON	
	TOURANE	
	VINH	SINGAPORE

Correspondants dans le monde entier

Traite toutes Opérations de Banque

SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE

Location de Coffres Forts

NÀY THUỐC CHỮ DANH

CHỮA BỆNH

ĐAU-LƯNG

THUỐC VIỆN FOSTER chữa khỏi hẳn đau lưng do thận sanh ra. Lại công hiệu thần diệu nhất để chữa bịnh thấp bịnh đau gang bắt lưng bịnh nhức xương, bịnh sưng mắt cá, bịnh còn kỳ nước tiểu đục, hay vàng, hay đỏ có cặn với thì nên dùng ngay THUỐC VIỆN FOSTER. Ai đang dùng THUỐC VIỆN FOSTER thì không những bịnh sẽ khỏi liền, mà mình lại được khỏe mạnh, như những đã làm việc lắc bà vợ sẽ được hai ở mạnh không đứa hay ngày ngất, mỗi năm lên sơi vai lần THUỐC VIỆN FOSTER

Hội Đốp 8fr 50 ***PILULES FOSTER*** Hai Đốp 14fr 88

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hãng bào chế lớn và gửi mua tại nhà
H. B NAC, Pharm. tốt 26 Phố Ferdinand, PARIS

PHAI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO

HÃY NÀI CÁI KỸ TÊN : **MIDY**

SANTAL MIDY

(Sàn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiệu và linh hảo để trị bịnh *đau lưng*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có dòng hiệu **MIDY.**

Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tiếu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bịnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghiêm là

các bịnh ở Gan, ở Dạ dày (con tỳ) ở ruột, ở tim, các bịnh động huyết, bịnh ngã nước, ốt, Tê thấp.

Phải nói : kỳ tên ký

G. FOCHER, Inventeur du remède
Paris, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu Tây

BOẢN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

Thiện ác đáo đầu, chung hữu báo

(Tiếp theo)

Về đến Châu-nha rồi, liền đòi nội vụ ra, lại hỏi Văn-Thị rằng : « Chồng nàng đi hồi giờ nào ? còn tên công-sai giờ nào mới trở về mà nói cho nàng hay » ?

Văn-Thị nói : « Chồng tôi với Lý-Vạn đồng ra khỏi tiệm mà đi với nhau là từ hồi giờ tị, qua đến giờ thân, Trương Thiên lại nói với tôi rằng để nó đi hỏi thúc hai người kia về ; rồi nó đi vào thành cho đến tối mới trở lại mà nói với tôi rằng : Lý-Vạn nói ci ông có còn nghĩ tại nhà Phùng-chủ-Sự, để mai sớm sẽ về. Rồi hồi sớm mai nầy Trương Thiên lại nữa, đi một hồi lâu rồi hai đứa nó dắc nhau về đó, còn chồng tôi thì không thấy về ; nếu chúng nó mà không mưu hại chồng tôi, và chồng tôi không có trong nhà Phùng-chủ-Sự, thì nội một đêm hôm qua sao Lý-Vạn không lo đi tìm, Trương-Thiên cũng chẳng thấy có mới lo sợ chi hết ; chỉ cứ kiếm lời ngon tiếng ngọt mà dỗ tôi, thiệt rõ ràng là hai đứa nó đã ta rập với nhau sẵn trước rồi, cho nên Lý-Vạn mới thừa lúc ban đêm mà giết chồng tôi, hôm nay chúng nó đã vui đáp cái thây chồng tôi đâu đó xong rồi, mới trở về kiếm chuyện mà gạt tôi ; vậy xin lão-gia là trời biển cao đây, hãy soi xét giùm cho tôi nhờ với ». Nói dứt lời rồi thì nàng chỉ cứ khóc ròng.

Quan Tri-Châu nghe những lời của nàng nói đó rất có lý, bèn cứng dỗ cho Trương-Thiên Lý-Vạn kịp nói tiếng chi, vùng hét lên rằng : « Hai đứa công-sai, còn nói cái gì ? Nếu chúng bây không phải mưu giết Trâm-Tương, thì cũng là ăn lo ăn lót mà thả nó đi ; cho có lý nào một tên phạm nhân của bây áp giải mà nó đi đâu bây là không biết ». Nói có bấy nhiêu rồi nạt quân nha-lệ vật hết cả hai xuống, đánh mỗi đứa ba chục roi rướm máu.

Mà kỳ thiệt là hai đứa ấy không có mưu giết Trâm-Tương, thì biết sao mà chiêu nhau.

Ngặt bị Văn-Thị chỉ cứ rống khóc mà kêu nài luôn, quan Tri-Châu lại dạy quân nha-lệ lấy bàn kẹp ra mà khảo kẹp chúng nó. Trương-Thiên và Lý-Vạn chịu đau không nổi, bèn nậy nỉ khẩn cầu với quan Tri-Châu rằng : « Trâm-Tương thiệt chẳng có chết, vậy xin lão-gia cho chúng tôi kỳ hạn, sai người đâu chúng tôi đi tìm Trâm-Tương mà trả lại cho Văn-Thị ».

Quan Tri-Châu cũng y theo lời xin, bèn dạy đem gởi hàng Văn-Thị vào am mà ở nhờ với mấy mụ vải ; rồi sai 4 tên dân tráng, xiềng Trương với Lý lại, dẫn hết cả hai đi tìm kiếm Trâm-Tương cho được ; hạn cho 5 ngày, không được trì huỡn, còn người chủ tiệm thì thả về nhà ; rồi mới làm thân-văn mà gởi lên cho quan Đạo-đại.

Lật bật đã đến 5 ngày, Văn-Thị lại cũng cứ việc đến nha mà kêu nài vạn khóc.

Quan Tri-Châu lại tán tra dành khảo, hai gã công-sai chịu đòn thôi đà lết bết ; Trương-Thiên chịu đòn không nổi, nên phải mang bịnh mà bỏ mình. Chỉ còn lại có một mình Lý-Vạn, bèn đến am khóc lạy Văn-Thị mà nói rằng : « Nay việc đã đến đỗi nầy rồi, tôi không nói thiệt không được ; vì lúc chúng tôi phụng sai, thì Kim-Thiệu có nói rõ ràng, rằng Dương-tổng-Đốc dặn dò chúng tôi đi đọc đường phải hại chồng cô đi ; lúc ay chúng tôi miệng tuy vâng chịu, chớ lòng nào lại đi nỡ làm chuyện bất nhơn ; không biết cớ chi ; chồng cô lại bỏ mà trốn mất ; chớ chúng tôi vợ chồng cô, có cừu oán chi đâu, trên có trời xanh soi xét, nếu tôi có làm quấy, thì toàn gia tôi đều phải tru giết chẳng sai ; nay anh Trương-Thiên đã bị đòn mà chết rồi, còn tôi lại đây, dầu có chết đi nữa thì cũng là oan uổng mà thôi ; vậy xin cô chớ có đến Châu-nha mà khóc lóc kêu nài nữa làm chi, hãy khoan huỡn hạn kỳ mà để cho cái mạng của tôi còn sống sót ít ngày, thì cái ân đức của cô rất lớn, mà rồi vợ chồng cô cũng được trùng phùng có thuở ».

(Còn tiếp)

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ

IMPRIMERIE DE L'ÉCLAIR TÂN-VĂN
Ancien Imprimeur NGUYỄN-VĂN-THIỆT,
37, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

2342
Saigon, le 10 Janvier 1928

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỔN NẶT DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông Pháp

Vốn 1.000 000 lương (Thượng-Hải)
và 8 000 000 phật lăng đã đóng tất cả

QUẢN-LÝ CỘI ĐÔNG-PHÁP: SAIGON số 26, đường Chaigneau
Chi nhánh ở tại Hanoi số 19 đường Borgnis Desbordes

Muốn lập vốn
Muốn lập tư bổn
Muốn để danh tiếng cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM
— *Vé 1.000 đồng* —
mỗi tháng góp 3 đồng
— *Vé 500 đồng* —
mỗi tháng góp 1 đồng
— *Vé 250 đồng*
mỗi tháng đóng 2 đồng

Mỗi tháng đến có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại nguyên cái vé lại khỏi góp tiền nữa.

Con nếu không trúng số, thì mãng hạn giao kèo, Hội trả đủ số bạc lại, và được chia 33, 33% tiền lời của Hội.

Chúng tôi sẽ lời sách cả nghĩa rõ các điều-lệ, cho chư vị nào muốn tỏ cách thức mua vé của Hội

NÊN LƯU Ý: Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và tử tế đặng làm quản lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES du RHONE

CHỮA KHỎI :
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

KHIẾN KỲ TÊN HIỆU
"USINES du RHONE"

GIÓ MÁT BUỔI CHIỀU

Thực là dễ chịu, nhưng cũng có khi quan ngại, cuộc chơi tàn canh, ta trở về nhà, lỗ khi ta bị cảm lạnh. Muốn trừ bệnh ấy, ta nên mang phòng

KẸO THUỐC WYBERT

ngậm luôn trong mồm, dễ nó tan giản. Kẹo thuốc đó làm cho ta dễ thở và trừ được những vi trùng hút phải. Ngậm kẹo thuốc WYBERT không quan ngại gì, vì không hại gì cho bao-bì và răng cả.

Wybert

KẸO-THUỐC WYBERT
bán tại các hàng bào chế tây, mỗi hộp có hơn 300 viên

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT
CỦA ÔNG TÂN-SĨ Y-KHOA
POUDRES DE COCK

Quí ông, quí bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngẫu tức, sau khi ăn cơm rồi chàng? Quí ông, quí bà hay ợ chua xót, nhức đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ, mục, khi mới ăn rồi, lưỡi đóng trắng hơi thở hôi thối thối miệng, sinh bụng không? Quí ông, quí bà ăn uống không tiêu, bắt bọn đa, buồn mửa, khi thì thảo da khi thì bón không? Đó đau mỏ ác đầu bụng, có mồi mệt nhọc, thế bảo bổn, ban đêm trực tưởi, chiêm bao ngủ không được chăng? *Phải nhớ trong trí rằng: thuốc bột Poudres de Cock* làm cho quí ông, quí bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho quí ông quí bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho vị vị bổn lại như cũ rất mau. Nhứt thiết thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật thực nào nó tiêu hóa rồng dễ, ngủ tăng lực phổi tim, đầu, óc, gan, thận, phế phủ được thông dong, tinh thần trăng kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Quí ông, quí bà ai ai cũng đau ít vì, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó để mà trị bịnh ấy.

Bột thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JEUMONT*, tỉnh Nord.

JEUNES MÈRES

pour procurer à l'enfant un sang riche, et lait très donneur de lait riche, et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir les sélectionner les aliments et d'écarter délibérément ceux qui, bien qu'agréables, sont ou néfastes ou de digestion malaisée. Pris comme base de l'alimentation, surveillez, adopté comme premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme adjuvant au repas du soir, le Phoscao fortifie la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait sain, riche, fécond, véritable philtre de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux et lui conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

plus partout régulateur des fonctions digestives

Le plus puissant des reconstituants

Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

THỨ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU
MORRHUOL CHAPOTEAUT
MO-RU'-ON SA BÓ-TÓ

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khi uống khỏi nhôm:
Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho lớn.*

Nơi cái trở tại đường Vivienne Paris, *môn bài số 8.*

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PI-LUIN-I Ở PANH KỞ
(PILULES PINK)
RẤT THẦN HIỆU ĐỂ CHỐNG LẠI SỰ YẾU MỆT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* sinh nhiều máu tốt và tẩm nhuận các cân tủy ; thuốc nầy làm cho hiết đói, làm cho các nước trong dạ dày chong sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc *PILULES PINK* thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bịnh thiếu-máu, bịnh phiền-muộn, bịnh gầy-mòn, các bịnh tơi thì lớn số và bịnh trở về già, bịnh đau bao-bì, bịnh nhức đầu, bịnh cần lực mỏi mệt.

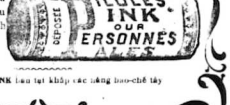

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU
VICHY CÉLESTINS
uống trừ làm các chứng

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhức gân, đái lợn cợn có cát, đau lúc-léo.

CÁC VỊ SẢNG HIỆU VICHY-ÉTAT
SEL VICHY-ETAT Điểm vị rất lấy trong nước mạch chế ra để pha làm rượu
PASTILLES VICHY-ETAT Uống hai ba liều ; ăn chỉ ở tiêu tan.
COMPRIMÉS VICHY-ETAT Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi độ, uống cho ăn mau tiêu

COI CHỪNG LẦM ĐỒ GIẢ MẠO, RẤT CHƯƠNG

Feuilleton n° 65 TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

GƯƠM XANH MÁU ĐỎ

Dịch-giả : TRẦN-TRỌNG-HẬP

HỒI THỨ MƯỜI MỘT

Hà, Tây-hồ thích-khách bị bắt
Thâm kịch-án Vinh-sử giải oan.

(Tiếp theo)

Hà-nguyên-Xuân bèn từ biệt Lưu-phu-nhơn (bà vợ Lưu-chấp-Trung) xuất ngoại, mua một chỗ đất cất nhà vì chàng đem theo tiền bạc bộ thân, trong lưng có tư bổn đã sẵn, cho nên chàng sắt một cái nhà thiệt lớn, bình thức theo kiểu nhà bàng, trước cửa để biển sơn sơn thếp vàng, khắc ba chữ « Dương-Công-Quán » làm biểu hiệu, chàng giấu tên họ chẳng cho ai biết, danh thiếp chàng đề Dương-tử-Vân, chàng giả nói một vị Phò thương miền phong-cảnh Tây-hồ ở đó, chàng lại cất trang quan dụng tự sang Tử phẩm Phủ-hàm (giả mạo phủ-hương lạc-quyền Phủ-hàm), cách ăn ở và phục sức sang trọng bực nầy, nào ai biết Nguyên Xuân là phạm-nhơn đào án, không ai Bộc-nhơn của Trần-tử-Cầm là La thanh-Phủ chàng hết sức tìm kiếm Dương-văn Oai và Hà-nguyên-Xuân, vì hai người đào thoát về vụ án mạng Trần-tử-Cầm, cho nên La-thanh-Phủ cố tìm kiếm hai người rửa hận (Văn-Oai và Nguyên-Xuân đồng lõa giết Trần-tử-Cầm) bởi Thanh-Phủ một người nghĩa khí, chàng thề thốt vì chủ-nhơn báo thù, dầu Văn-Oai và Nguyên-Xuân trốn chạy đường trời, chàng ta cũng liều chết kiếm hai người cho được.

Ngày nọ cảnh chiều mát mẻ, La-thanh-Phủ đi lâm Tây-hồ, chàng và bạn hữu của chàng mấy người đồng thuyền chỗ Tây-hồ qua lại, chàng giả lấy cớ đi lâm mà nói, kỳ thiệt chàng thâm thính hai người đào án kia (Dương và Oai và Hà-nguyên-Xuân), vì chỗ Tây-hồ du khách đập diều hoặc giả có gian nhơn chen lộn, cho nên Thanh-Phủ tới thăm thính chỗ đó, họa may gặp hai người đào án không chừng, bởi vậy Thanh-Phủ đông thuyền chạy tới chạy lui, chàng và hữu-nhơn ngồi trong mui thuyền chuyện vãn, lúc đó Hà-nguyên-Xuân cũng ngồi thuyền du lâm, sự tình cờ gặp thuyền Thanh-Phủ tại Tây-hồ, thuyền Thanh-Phủ chạy trước, thuyền Nguyên Xuân chạy sau, cách nhau chẳng xa mấy chút, nhưng mà Hà-nguyên-Xuân không ngờ thuyền Thanh-Phủ phía trước, Thanh-Phủ cũng không ngờ thuyền Nguyên-Xuân phía sau, hai thuyền chạy liền tiếp nhau, chẳng ai biết thuyền ai mà nói, Nguyên-Xuân lóng tai nghe bên thuyền Thanh-Phủ chuyện vãn, có một người nói rằng: La-đại-ca..... Nguyên-Xuân ở tại Hà-giang, hay là ở chỗ nào vắng mặt, kẻ nghe một người đáp : tôi đo hỏi tin tức, biết Nguyên-Xuân tàng ẩn tại Hàng-châu, nhưng tôi tôi đây kiếm nó không ra, thiệt lấy làm tức giận, Hà-nguyên-Xuân nghe hai người vẫn đáp làm vậy, biết chiếc thuyền La-thanh-Phủ đó rồi, chàng sợ Thanh Phủ thấy mặt khó lòng, khép cửa thuyền lại nín hơi kín tiếng, chàng ta kêu trạo phu nói nhỏ, biểu nó quay thuyền vào bờ, Trạo-phu bèn chèo thuyền thối lui, đậu thuyền tại bờ hồ phía tả, Nguyên-Xuân nhảy phóc lên bờ một cái spôiche cong lưng chạy về Công-quán của chàng, La-thanh-Phủ đông thuyền giữa đóng, chẳng biết sự Nguyên-Xuân lành mặt.

Nguyên-Xuân chạy về Công-quán, đóng cửa lại nằm miết trong phòng, chẳng sợ La-thanh-Phủ thăm thính lâu ngày, bề nào cũng tầm mã được chàng giải nạp, Nguyên-Xuân nghĩ kế sâu, khiến người thỉnh Dương-văn-Oai tại nhà Tấn-Khanh, vì chàng muốn giết La-thanh-Phủ tại chỗ Tây-hồ, đặng tuyệt trừ hậu hoạn, song độc ực chẳng không giết La-thanh Phủ được, phải cây thủ đoạn của Dương-văn Oai, Văn-Oai tiếp lộc-nhơn của Nguyên-Xuân tới thỉnh chàng, chàng ta bèn bỏ tới Hàng-châu lập tức, lúc đó Tấn-Khanh có việc đi vắng, biểu Dương-văn-Oai ở nhà chờ đợi ít lâu, thế mà Dương-văn-Oai cần kíp về sự Nguyên-Xuân thỉnh chàng; chàng không chờ đợi Tấn Khanh về nhà từ biệt.

(Mai tiếp).

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỪU *của Docteur* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là một đại bổ gân cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhứng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thấy ngày xuân đã thân mãn, hễ uống rượu nầy vô, thì lật đàng cử lăn thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, dần bà mắt máu, có huyết bạch, có chứa, nhứng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ làm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 191-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

GÃY MÔN

Thuốc SIMON à DESCHIENS có huyết bạch

Chữa chứng Bạch Đới như thần, bệnh đã nặng mấy cũng chữa được. Thuốc của Laboratoire Simon à Paris, 21 Rue Jacob, Paris

HIỆU ĐỘI — PHÁT HÃN

TRỪ TẾ BỆNH NGỨA — HẠ SÁO THỔ VỀ V.V

TA LỌC

Máu ta bằng thuốc

SAN-SỜ-PA-RAY

PA-RI-DI-EN-NỜ

(Salsepareille Parisienne)

Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da

Bán tại khắp các hãng bào-chế tây

THANH LƯƠNG

Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne PARIS

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI — SAIGON

E
Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn dù thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm. Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gửi cho.

Dây thép đề tắt: *(Adresse télégraphique)* MASACAMO - SAIGON

VỒ RA THONG THẢ
Đường ở đường Lucien Lacouture
gần trại lính tập Ô-ma — Chodui.

Y-KHOA TẤN-SĨ
TRẦN-VĂN-ĐỐC
Chuyên trị bịnh con nít
91, Đường Verdun. — SAIGON

GIỜ COI MẠCH : Sớm mai : Từ 9 giờ tới 11 giờ / Buổi chiều : Từ 3 giờ tới 5 giờ

Càng có đi chỉ Ba bịnh ai nhà rên thấy chi nào cũng đến trước.

CỨ GIỮ GÌN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH
NHƯ XƯA

Khi sự đau lưng nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER bình sẽ khỏi ngay lại. Đã làm việc rất nặng. Vậy đau nhức đầu, hoa mắt, mỏi mệt và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã có danh rất công hiệu cho các bịnh sau nầy

Đau lưng	Nước tiểu đục	Có cặn trong bàng quang
Bịnh thấp	Sưng bàng quang	
Đau gang thắt lưng	Quá lợi tiểu	Huyết xấu sinh nước tiểu vẩn
	Sưng thắt-cả chơn	

MỘT HỘP 8$ 50 — *PILULES FOSTER* — HAI HỘP 14$ 85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Tại các hãng bào chế đều và các tiệm thuốc nhà H. B NAC, Pharm. số 55 Phố Ferd. Sarrat, SAIGON

NGƯỜI TA
MÀU GIÀ LÀ SỚM
KHÔNG HAY SẢN SỚM

Muốn dùng trẻ hoài về sắc đẹ thì nên dùng thường thứ

CREMA SIMON

sinh từng đã nổi khắp hoàng-cầu và đem đến kiết-quả không thể nào đem sánh.

Thứ Crème này làm cho da trở nên mịn màng, trắng trẻo, nó ngăn ngừa tránh khỏi sự châm chích của ác giọng độc trùng, nước da lại rõ nên tươi tốt lịch sự vô cùng.

Phấn và *Sa-Bông Simon*

PARIS

Enterobyl

ÂNG-TÊ-RÔ-BI-LỜ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 muỗng nhỏ (muỗng uống cà-phê) thuốc nầy nhỏ pha vào nước lã.

Thấu chết ở lá gan
Bịnh tán kết
Bịnh ngoài da
Bịnh ở cục tử nóng

E. DEHAUSSY, là quan đốc-tờ không về hưu, ở nhân khoa cách-trí. Nguyên làm đầu coi các công-việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 66, Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÃNG BÀO CHẾ TÂY

Saigon : Pharmacies MUS, SOLIRÈNE, BARBEROUSSE, SARREAU, FRANCO-ANNAMITE

Tự học nói tiếng Pháp một mình

NHỮNG AI... Học tiếng Pháp để N.
Biết tiếng Pháp công N.

Mà lại thích nói được tiếng Pháp cho đúng-đắn hoàn-toàn, thì có học cách nào cho mau, thông công rành khác hơn là chịu tốn 0$30 mua một cuốn sách

ONE DITES PAS : I DITES :

của ông RÉVY-OUBET, Di cư cựu đốc học ở Saigon soạn, mà ai ai cũng lấy một mình.

Có để bán tại nhà In Un on Nguyễn-văn-của
57, rue Lucien Mossard -:- SAIGON

Thuốc mới bắt, uống vào tỏ miệng, trị

BỊNH TIỀM LA

Uống thế khỏi chích thuốc

SIGMARGYL

Laboratoire Chimique Européen 2 Place du Palais Royal Paris et chez les Pharmaciens.

A SAIGON : L. SARREAU, Pharmacie Normale, J. MUS, Pharmacie Centrale.